

Socialminister *Eva Gredals* svar (30/6 77):

Efter bistandslovens § 79 skal kommunalbestyrelsen sørge for, at personer, hvis helbredstilstand bevirker, at de ikke med bistand efter reglerne om andre omsorgsforanstaltninger kan klare sig selv, får mulighed for optagelse i plejehjem. Plejehjemsanbringelsen er den for samfundet dyreste og den for den enkelte borger mest indgribende foranstaltning.

Det er derfor bestemt i bistandsloven, at det sociale udvalg i kommunen, der træffer bestemmelse om eventuel optagelse, forinden denne beslutning skal indhente en vejledende udtalelse fra det rådgivende udvalg, som regel nedsat på amtskommunal basis og bestående af repræsentanter for amtskommunens socialcenter og sygehusvæsen – fortrinsvis en afdeling for medicinsk langtidsbehandling – og embedslægevæsenet.

Under behandlingen af lovforslaget om social bistand blev bestemmelsen om indhentelsen af en rådgivende udtalelse til dels afsvækket, idet det i loven blev bestemt, at det ved aftale mellem et amtsråd og en kommunalbestyrelse kunne fastsættes, at det sociale udvalg kunne undlade at indhente en sådan udtalelse. Når denne bestemmelse blev indføjet, skyldtes det et ønske om, at større kommuner, der selv rådede over tilstrækkelig sagkundskab, selv ved det sociale udvalg kunne træffe denne beslutning uden indhentelse af en rådgivende udtalelse.

En sådan ordning har man gennemført i Odense. I en brochure fra magistratens 3. afdeling i Odense »Visitationssystemet i Odense« er der gjort rede for, hvorledes visitationen i Odense kommune foregår. Det fremgår af brochuren, at det er hovedreglen, at en visitationsbeslutning – f. eks. til plejehjem – forudsætter optagelse på en geriatrisk (langtidsmedicinsk) afdeling, enten som sengepatient eller i daghospitalet. Denne bestemmelse skal sikre, at alle muligheder for patientens forbliven i eget hjem er sikret samt give det bedst mulige udgangspunkt for de personer, der foreslås indlagt på plejehjem.

Hovedreglen kan fraviges, når overlægerne på geriatrisk afdeling skønner, at alle behandlingsmuligheder er udtømt, og at patientens tilstand er så klar, at det vil være urimeligt at kræve indlæggelse.

I begrundelsen for spørgsmålet henvises endvidere til bistandslovens § 17, hvorefter den myndighed, der behandler sagen, kan pålægge

den, der søger bistand, at medvirke til sagens oplysning, herunder ved at lade sig undersøge af en læge eller indlægge til observation og behandling. Bestemmelsen er en videreførelse af tidligere lovgivning, og en tilsvarende bestemmelse findes i § 8, stk. 1, i lov om den sociale ankestyrelse.

Af bestemmelsen i bistandsloven følger, at hvis ansøgeren afviser at lade sig indlægge, må sagen viderebehandles på det foreliggende grundlag, jfr. punkt 28, stk. 1, nr. 1, i socialministeriets cirkulære af 15. august 1975 om bistandslovens almindelige bestemmelser.

Efter socialministeriets opfattelse er der i bistandslovens § 17 hjemmel til at kræve indlæggelse på langtidsmedicinsk afdeling i forbindelse med behandling af ansøgninger om optagelse på plejehjem el. lign. Man lægger herved vægt på, at det såvel af hensyn til den enkelte klient som af hensyn til en hensigtsmæssig udnyttelse af begrænsede ressourcer er nødvendigt, at sagen er så vel oplyst som muligt.

På den anden side vil en ansøgers nægtelse af at lade sig indlægge ikke fratage ham muligheden for, at der af kommunen træffes en afgørelse. Denne vil i givet fald kunne indbringes for amtsankenævnet, men ikke for højere administrativ myndighed, jfr. bistandslovens § 15, stk. 2, 3. punktum.

Af *Voigt* (FP) til miljøministeren (20/6 77):

»Vil ministeren undersøge, om det er korrekt, at der til Kommunekemi i Nyborg ved virksomhedens losseplads i kalkgruberne ved Klintholm ud mod Store Bælt bliver afleveret giftstoffer, der i givet fald er til fare for fiskebestanden?«

(Spm. nr. 318).

Begrundelse.

Det fremgår af Aktuelt den 17. juni 1977, at der er tale om 800 t metalhydroxid fra Danfoss, og at det bliver afleveret i plastsække, der sammen med kalken kan opløses med vand. Havbiologen Vagn Olsen, Danmarks Fiskeri- og Havundersøgelser er – ifølge Aktuelt – ikke i tvivl om, at så store mængder, som der her er tale om, kan ødelægge vandet for fiskene.

Da Klintholm sorterer under miljøministeriet, og da amtsvandsinspektøren og den tekniske direktør ved Kommunekemi begge mel-